

Oj, čím že je to šesť volou

Oj, či-že je to šesť vo-lou, pot tou ho-rou bo-ro-vou?
 Oj, či-že bi bo-li, mo-je sa, za-že-ňiem ich do le-sa.
 gajdy:
 sempre

Oj, čím že je to šesť volou,
 pot tou horou borovou?
 Oj, čiže bi boli, moje sa,
 zažeňiem ich do lesa.

Valášok, valášok, f tej čiernej košeli

Va-láš-ťok, va-láš-ťok, f tej čier-nej ko - še - li,
 ňe-po - vá - laj že sa po mo - jej po - sťe - li.

Valášok, valášok, f tej čiernej košeli, ňepováľže sa po mojej pošťeli.	Tá moja postielka biela, šnurovaná, a tvoja košielka tri roki ňie praná.
---	---

„Zatrojiť“

pišťalka

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

Janík s Príbeliec, pekňí mládeňec

Ja - ňík s Pri - be - liec, pek - ňí mlá - d' e - ňec,
 tu t'a ča - ka - lo na pár d'ieu - če - ňiec.
 Jed - na A - ňič - ka, dru - há Ma - riš - ka,
 oj, že jej ska - pa - la s prs - taj o - brúč - ka.
 Oj, keď jej ska - pa - la, nak jej ska - pa - la, ja som
 jej ňe - vzau, oj, ja som t'ej no - ci pri ňej ňe - le - žau.

Janík s Príbeliec,
 pekňí mládeňec,
 tu t'a čakalo
 na pár d'ieučeniec.

Jedna Aňička,
 druhá Mariška,
 oj, že jej skapala
 s prsta obrúčka.

Oj, keď jej skapala,
 nak jej skapala,
 ja som jej ňevzau,
 oj, ja som t'ej noci
 pri ňej ňeležau.

Kališťa, Baláže, chudobná d'edína

Ka - liš - ťia, Ba - lá - že, chu - dob - ná d' e - d' i - na,
 ňe - ma - jú kos - to - la, a - ňi cin - to - ri -
 na. A keď dak - to zo - mrie, ve - zú ho
 na vo - ze, joj, bo - že pre - dob - ri, ces to na - še po - le.
 Nič na to ňe - dba - jú, že nám to za - ško - d'í,
 ved' sa nám pše - ňič - ka za to ňe - u - ro - d'í.

Kališťa, Baláže,
 chudobná d'edína,
 ňemajú kostola,
 aňi cintorína.

A keď dakto zomrie,
 vezú ho na voze,
 joj, bože predobrí,
 ces to naše pole.

Nič na to ňedbajú,
 že nám to zaškodí,
 ved' sa nám pšenička
 za to ňeurodí.

